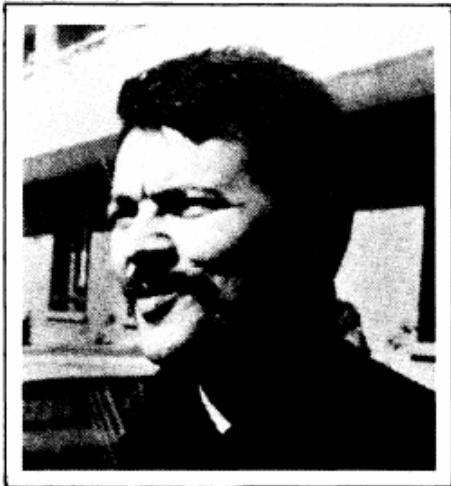

Waarom heeft de wereld Rajavi's versie van de islam verworpen?

Ik ben een christen, geen moslim. Verwacht van mij geen uitspraak over wat de ware islam is. Het verschil tussen Soennieten en Sjiieten boeit me ook niet echt. Wat ik wel belangrijk vind, is hoe moslims met christenen en met de mensenrechten in het algemeen omgaan. Sinds Khomeini in 1979 in Iran aan de macht kwam, heb ik daar een slecht gevoel bij gehad. Later leerde ik dat er ook andere moslims zijn, en dat er zelfs moslims zijn die christenen helpen in plaats van ze te vervolgen. Dat heeft mij er weer toe gebracht hen te helpen.

In augustus 1981 hield Fred Hallyday in Parijs een interview met de uit Iran ontsnapte leider van de PMOI en het Iraanse verzet, Massoud Rajavi. Dit interview werd gepubliceerd in *Merip Reports*, March-April 1982, pp. 8-11. In het interview doet Rajavi onder meer de volgende uitspraken:

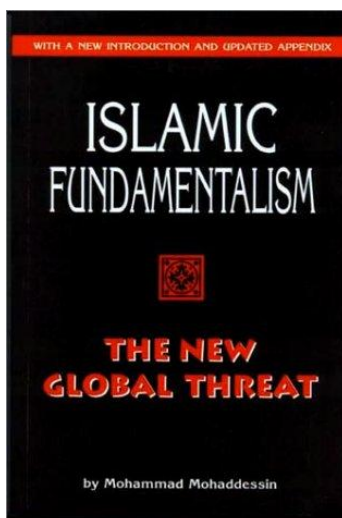

Masoud Rajavi in France.

“We do not consider Khomeini to be a true Muslim or an Imam. He is a murderer, and moshrek – a polytheist. How could any true Muslim allow nine-year-old girls to be killed? The battle between ourselves and Khomeini goes right back to the beginning of Islam. His is static, traditional and anti-scientific. The Islam we want is nationalist, democratic, progressive, and not opposed to science or civilization. We believe that there is no contradiction between modern science and true Islam, and we believe that in Islam there must be no compulsion or dictatorship.” “We reject a classbound and traditional Islam, and our quarrel with Khomeini is about two kinds of Islam. We do not believe that in true Islam there is room for oppression: you cannot oblige someone to believe something else, or to drink or wear what they do not want to.” “In our Islam men and women are equal: those passages of the Quran you mention are not obligatory – they are mutashabe not muhkam. We do not force women to wear the hejab, or Muslim clothing.

But the hejab is not, in any case, a symbol of inequality. Rather it reflects the Quranic injunction not to consider women as mere objects.” “We want a democratic republic. In Islam no one can kill or harass someone for their religion or their thinking. We must respect people.”

Nogmaals, het is niet aan mij om uit te maken wat de ware islam is. Maar ik ben wel furieus over hoe Rajavi en zijn beweging door de internationale gemeenschap, ook door de Nederlandse regering, zijn behandeld. In eerste instantie was die behandeling positief. Rajavi had in Frankrijk de steun van president Mitterrand en diens vrouw Danielle. En zowel in 1985 als in 1986 nam het Europees Parlement een schriftelijke verklaring aan waarin steun voor Rajavi en zijn voorstel om de Iran-Irak oorlog te beëindigen, werd uitgesproken. In 1986 zag Rajavi zich echter onder druk van de Franse regering genoodzaakt Frankrijk te verlaten en naar Irak uit te wijken. Iran had namelijk van Frankrijk maatregelen tegen de Iraanse oppositie geëist in ruil voor vrijlating van Franse gijzelaars in Libanon. Hiermee werd een trend gezet. Het Westen liet zich door het Iraanse regime chanteren om de buitenlandse oppositie te knevelen.

In januari 1993 publiceerde Mohammad Mohaddessin, hoofd buitenland van het Iraanse verzet, een boek met als titel: *Islamic fundamentalism: the new global threat*. De wereld toonde zich niet bepaald dankbaar voor deze waarschuwing tegen het opkomende moslimextremisme. In 1997 kwam de PMOI (ook wel MEK of MKO genoemd), de belangrijkste organisatie binnen het Iraanse verzet, in de VS op de zwarte lijst te staan om daarmee het presidentschap van Khatami, die medeverantwoordelijk was voor de executie van zo'n 30.000 politieke gevangenen in 1988, te steunen. Het Iraanse verzet reageerde tegen de plaatsing op de zwarte lijst met een uitgebreid rapport met de veelzeggende titel: *Democracy betrayed*. Het mocht niet baten. Andere landen volgden het voetspoor van de VS: Groot-Britannië, de EU, Canada. Er waren vele rechtszaken nodig om dit onrecht ongedaan te maken.

Alsof de onterechte plaatsing op de zwarte lijst nog niet erg genoeg was, gooiden de coalitietroepen die Irak binnenvielen het op een akkoordje met Iran. Zij zouden de

kampen van de Iraanse oppositie in Irak bombarderen als Iran zich buiten de strijd in Irak zou houden. Het Iraanse verzet werd inderdaad door de coalitietroepen gebombardeerd, ondanks dat het Iraanse verzet had aangegeven zich

niet met de strijd te willen bemoeien en zelfs geen gebruik maakte van het recht op zelfverdediging toen het werd aangevallen. In Frankrijk werden leden en de leiding van het Iraanse verzet vanwege een oliedeal met groot machtsvertoon gearresteerd om aan Iran te worden uitgeleverd. De manier waarop het Iraanse verzet door het Westen behandeld is, kan nog het beste worden getypeerd met een passage uit het Bijbelboek Esther: “Want ik en mijn volk, wij zijn verkocht om verdelgd, gedood en uitgeroeid te worden.” (Esther 7 vers 4)

Vandaag plukken we er de wrange vruchten van. Irak moet voor het grootste deel als verloren worden beschouwd. Was er naar het Iraanse verzet geluisterd, dan was dit nooit gebeurd. Dan had ISIS nooit echt voet aan de grond in Irak en Syrië kunnen krijgen. Dan was de Arabische Lente niet mislukt. Dan was de invloed van het Iraanse regime teruggedrongen. Dan hadden Nederlandse piloten nu geen bombardementen in Irak uitgevoerd. Dan had onnoemelijk veel lijden voorkomen kunnen worden.

Waarom? Waarom?

Albert Welleweerd, 23 februari 2015